

פרשת בהר

אל תקח מאיתו נשך ותרבית (כא, לו)

כתוב בגמ' ב"מ דף ע"א. שהמלוה בריבית כאילו כותב שטר ומחתים אותו שתוכן השטר שהוא כופר באלוקי ישראל.

ויש להבין מדוע התייחד איסור זה שהוא כאילו כופר בעיקר?

וההסבר בזה שכל מזונותיו של אדם קצובים לו מראשית השנה ועד אחרית שנה ובעצם גם ללא שהיה הולך לעבוד היה מקבל את אותו הסכום רק הקב"ה קבע שאדם יהיה צריך להשתדל לפרנסתו אבל האדם צריך לידע שלא ההשתדלות היא המביאה הכסף אלא הקב"ה הוא זה שמביא הכסף.

וא"כ המלוה בריבית מזה שמנסה להשיג כסף בדרכים לא כשרות הוא נראה שהוא חושב שע"י העבירה הזאת של ההלוואה בריבית ישיג יותר כסף וזוהי כפירה!

מקור: החזון איש